

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414206660
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1414206660.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ivany Štiffovej a JUDr. Romana Bolebrucha, v spore žalobcov: 1/ S. O., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXXX/XD, N., 2/ V. O., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXXX/XD, N., zastúpených HKP Legal, s.r.o., Križkova 9, Bratislava, IČO: 36 727 334, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a iné, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25C/113/2014-356, zo dňa 6.12.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III., IV. týkajúcich sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, v napadnutom výroku IX., týkajúceho sa priznania primeraného zadosťučinenia a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

II. Žalobcom 1/ a 2/ priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcom na základe zmluvy č. 8100029256 je bezúročný a bez poplatkov; úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcom na základe zmluvy č. 8100028864 je bezúročný a bez poplatkov; úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcom na základe zmluvy č. 8100036910 je bezúročný a bez poplatkov; úver, ktorý žalovaný poskytol žalobcom na základe zmluvy č. 8100036911 je bezúročný a bez poplatkov; dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100029256 je neplatná; dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100028864 je neplatná; dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100036910 je neplatná; dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100036911 je neplatná; žalovanému uložil povinnosť, do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ primerané zadosťučinenie vo výške 1.000 eur; žalobcom 1/ a 2/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenu súdu 24.3.2014, v znení jej zmeny doručenej súdu 15.8.2014, domáhali, aby súd určil, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, podľa ktorej „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť.“ Zároveň sa domáhali, aby súd určil, že neprijateľnou je zmluvná podmienka, podľa ktorej „V prípade omeškania Dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto zmluvy o RÚ je Veriteľ ďalej oprávnený predložiť platiteľovi mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1 a Spoludlžníka 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy, vymáhať pohľadávku z tejto zmluvy o RÚ podaním žaloby na príslušnom súde alebo niektorému z rozhodcov podľa ust. 18.2.1. tejto Zmluvy o RÚ a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní.“ Prípadné ďalšie neprijateľné

podmienky, na základe ktorých sa od žalobcov vymáhajú plnenia, ponechali žalobcovia na judikovanie súdu. Žalobcovia sa zároveň domáhali určenia, že úvery č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911 sú bezúročné a bez poplatkov a určenia, že dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910 a č. 8100036911 sú neplatné. Zároveň sa domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť im primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vo výške 1.000 eur. Uplatnený nárok na primerané zadostučinenie odôvodnili permanentným stavom neistoty, obáv o výšku dlhu, jeho narastanie, stresom z uplatňovania zmluvných podmienok, ktoré považovali za nemorálne.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 25C/113/2014-251, zo dňa 14.3.2017, výrokom I. zamietol žalobu v časti o určenie, že zmluvná podmienka, podľa ktorej „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, že predlžuje premlčaciu dobu akýchkoľvek práv, ktoré vznikli Veriteľovi z tejto Zmluvy o RÚ na dobu 10 rokov od okamžiku, keď začne táto doba plynúť“ a zmluvná podmienka, podľa ktorej „V prípade omeškania Dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto zmluvy o RÚ je Veriteľ ďalej oprávnený predložiť platiteľovi mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1 a Spoludlžníka 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy, vymáhať pohľadávku z tejto zmluvy o RÚ podaním žaloby na príslušnom súde alebo niektorému z rozhodcov podľa ust. 18.2.1. tejto Zmluvy o RÚ a následne vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Výrokom II. zamietol žalobu v časti o určenie, že úvery poskytnuté žalobcom zo strany žalovaného č. 8100029256 z 3.5.2010, č. 8100028864 z 3.5.2010, č. 8100036910 zo dňa 14.4.2011 a č. 8100036911 zo dňa 14.4.2011, sú bezúročné a bez poplatkov. Výrokom III. zamietol žalobu v časti o určenie, že dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 3.5.2010 k zmluvám o revolvingovom úvere č. 8100029256 a č. 8100028864 a dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 14.4.2011 k zmluvám o revolvingovom úvere č. 8100036910 a č. 8100036911, sú neplatné. Výrokom IV. zamietol žalobu v časti žalobcami uplatneného nároku na primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000 eur. Napokon výrokom V. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku podali žalobcovia odvolanie a žiadali napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Co/128/2017-278, zo dňa 31.10.2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil. Vo výrokoch II., III. a IV. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie. Odvolací súd uviedol, že Civilný sporový poriadok pripúšťa aj žalobu na určenie právnej skutočnosti; pri tomto type žaloby žalobca nemusí preukazovať naliehavý právny záujem; procesná prípustnosť žaloby vyplýva z osobitného predpisu [§ 137 písm. d) C. s. p.]. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (14.3.2017) zo žiadneho osobitného predpisu nevyplývalo, že spotrebiteľ v pozícii žalobcu sa mohol domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Až zákonom č. 279/2017 Z. z. došlo s účinnosťou od 1.1.2018 k zmene ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého sa spotrebiteľ môže žalobou pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Niet pochýb o tom, že predmetná zmena právneho predpisu (§ 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.) je procesnoprávnej povahy, pretože sa týka procesnej prípustnosti tam uvedených žalôb, čím súčasne (podobne ako naliehavý právny záujem) vytvára procesnú podmienku konania vedúcu k možnosti vecného prejednanja žaloby, ktorú je súd povinný skúmať ex offa počas celého konania; so zreteľom na zmenu tejto procesnej normy odvolací súd uzavrel, že žalobcovia v pozícii spotrebiteľov sú oprávnení (zo zákona) domáhať sa určenia, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov, ako aj určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré sú súčasťou uzavretej zmluvy. Otázkou existencie naliehavého právneho záujmu ako spor rozhodujúcu otázku už preto súd, teda ani odvolací súd, nemôže v prejednávanej veci skúmať (naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, prípustnosť podanej žaloby vyplýva z osobitného predpisu). Pretože procesná prípustnosť žaloby o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C. s. p. je procesnou podmienkou jej vecného prejednanja, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a) C. s. p. (neboli splnené procesné podmienky) a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; súčasne podľa § 389 ods. 1 písm. c) zrušil aj výrok IV. napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., keď iba úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti stanovenej cit. zákonom na súde je predpokladom priznania primeraného finančného

zadosťučinenia. Zamietnutím žaloby iba pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu a jej procesnú neprípustnosť sa tak súd prvej inštancie vôbec nezaoberal tým, či sa žalovaný dopustil porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi a či žalobcom z tohto titulu patrí primerané finančné zadosťučinenie. V súlade s ustanovením § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v ďalšom konaní posúdi vecnú opodstatnenosť žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných úverov ako aj žaloby o určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy (bez potreby skúmania naliehavého právneho záujmu a procesnej prípustnosti žalôb), a tiež dôvodnosť nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v požadovanej výške (rozhodnutie odvolacieho súdu by za tohto stavu v celom rozsahu nahrádzalo prvoinštančné rozhodnutie, čím by došlo k odňatiu možnosti preskúmania takéhoto rozhodnutia v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku). Uviedol, že súd prvej inštancie spor opätovne prejedná na pojednávaní a neopomenie, že v sporoch s ochranou slabšej strany s účinnosťou od 1.7.2016 môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 C. s. p.) s tým, že ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú (§ 296 veta druhá C. s. p.); na základe vykonaných dôkazov ustáli skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie.

4. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo všeobecných zmluvných dojednaní formulovaných, teda vymienených samotným žalovaným mal za nepochybné, že pre platnosť zmlúv o revolvingovom úvere z hľadiska ich formy sa v danom prípade vyžadovala písomná forma. V bode 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti Profi Credit Slovakia s.r.o. je uvedené, že sa uzatvára na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru, aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom. Z vykonaného dokazovania mu vyplynulo, že žalobcovia ako dlžníci žiadosti/zmluvy podpísali dňa 3.5.2010 (úvery č. 8100029256 a č. 8100028864), resp. 12.4.2011 (úvery č. 8100036910, č. 8100036911) a žalovaný ako veriteľ jednotlivé žiadosti/zmluvy podpísal vždy až v nasledujúcich dňoch, kedy až následne do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6); takéto zmluvy o revolvingovom úvere nemožno bez akýchkoľvek pochybností považovať za riadne a platne uzavreté. Obsahom zmlúv v čase, kedy zmluvy o revolvingovom úvere podpisovali žalobcovia vôbec neboli údaje o schválenom úvere, preto ani žalobcami ako dlžníkmi nemohlo dôjsť k ich písomnej akceptácii. Z uvedeného je potom potrebné jednoznačne vyvodiť, že žalobcovia ako dlžníci dňa 3.5.2010, resp. 12.4.2011 podpísali iba žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, teda návrh na uzavretie zmluvy. Pri podpise zmluvy žalobcom nebol revolvingový úver, vrátane revolvingu individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch. Obsah bodu 6, teda nové doplnené údaje adresované s vyjadrením žalovaného žalobcovi nemožno posúdiť inak, ako nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom nebolo preukázané, že žalobcovia takýto nový návrh písomne akceptovali (podobne obdobné zmluvy posúdili napr. Krajský súd v Trenčíne v konaní pod sp. zn. 4Co/93/2017, resp. Krajský súd v Banskej Bystrici pod sp. zn. 13Co/253/2016). Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie uzavrel, že žiadna zo zmlúv č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911 nespĺňa náležitosti stanovené pre platné uzatvorenie zmlúv (v konkrétnom prípade spotrebiteľských zmlúv o úvere), stanovené ustanoveniami § 40, 43, 43a, 44 a 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v spojení s § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre zmluvy č. 8100029256, č. 8100028864, resp. v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911. Nakoľko považoval skutočnosť, že žalovaný vyplnil obsah bodu 6 jednotlivých žiadostí/zmlúv až následne, po tom čo žalobcovia podpísali jednotlivé žiadosti o úver, (pričom žalobcovia nemali žiadnu možnosť obsah tohto bodu ovplyvniť), za nový návrh zmluvy, pri ktorom nebolo preukázané, že by ho žalobcovia aj akceptovali, zároveň vyhodnotil, že náležitosti bodu 6 v samotných zmluvách absentovali. S ohľadom na právnu úpravu § 4 ods. 3 a § 4 ods. 4 ods. zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné považovať zmluvy č. 8100029256, č. 8100028864 za bezúročné a bez poplatkov a zároveň s ohľadom na úpravu § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911 a preto žalobe podľa § 40, § 43, § 43a, § 44 ods. 1, ods. 3, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. e), písm. g), písm. h), písm. i), písm. j), písm. k), § 4 ods. 3, ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v tejto časti vyhovel.

5. Zároveň vyhovel žalobe aj v časti o určenie, že jednotlivé dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911 sú neplatné. Nakoľko vyhodnotil, že žiadna zo zmlúv č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911 nespĺňa náležitosti stanovené pre platné uzatvorenie zmlúv (v konkrétnom prípade spotrebiteľských zmlúv o úvere) stanovené ustanoveniami § 40, 43, 43a, 44 a 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v spojení s § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre zmluvy č. 8100029256, č. 8100028864, resp. v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911 a teda žiadna zo zmlúv nebola platne uzavretá, nemôžu byť platné ani zabezpečovacie inštitúty, teda jednotlivé dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911), ktoré majú akcesorický charakter k základným úverovým zmluvám. Navyše dodal, že súdy opakovane judikujú, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újinného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky) a uviedol, že spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co/16/2017).

6. Súd prvej inštancie napokon v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. (v znení účinnom do 10.6.2013) vyhovel žalobe aj v časti týkajúcej sa uplatneného primeraného zadosťučinenia, pričom ozrejmil, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. V konkrétnom prípade nebolo sporné, že v súvislosti s úverovou zmluvou č. 8100028864 splatili žalobcovia žalovanému sumu 3.375,74 eura (z toho zrážkami zo mzdy 2.169,99 eura), v súvislosti s úverovou zmluvou č. 8100029256 splatili žalobcovia žalovanému sumu 3.695,51 eura (z toho zrážkami zo mzdy 2.169,99 eura), v súvislosti s úverovou zmluvou č. 8100036910 splatili žalobcovia žalovanému sumu 2.571,84 eura (z toho zrážkami zo mzdy 2.009,25 eura), a v súvislosti s úverovou zmluvou č. 8100036911 splatili žalobcovia žalovanému sumu 2.571,84 eura (z toho zrážkami zo mzdy sumu 2.009,25 eura). V týchto výškach inkasované úhrady potvrdil samotný žalovaný (č. l. 145 v spise). Len samotným výkonom zrážok zo mzdy tak žalovaný inkasoval od žalobcov sumu spolu 8.358,48 eura, spolu inkasoval aj so splátkami úveru sumu 12.214,93 eura, čo vysoko prevyšuje súčet peňažných prostriedkov poskytnutých zo strany žalovaného žalobcom na základe jednotlivých úverových zmlúv. S ohľadom na záver súdu prvej inštancie, že samotné úverové zmluvy neboli platne uzavreté s ohľadom na proces kontraktácie, pri ktorom neboli zo strany žalovaného dodržané ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce uzatváranie zmlúv a s ohľadom na úpravu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre zmluvy č. 8100029256, č. 8100028864, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre zmluvy č. 8100036910, č. 8100036911, keď sú jednotlivé úvery bezúročné a bez poplatkov, mal za preukázané, že žalobcom v konkrétnych prípadoch ujma nielen hrozila, ale aj vznikla a zadosťučinenie v požadovanej výške 1.000 eur je tak primeraným. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. podľa ktorého súd prizná strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko žalobcovia boli v konaní úspešní v tej časti konania, ktorá mala pre nich zásadný význam v celom rozsahu (určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úverov, určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, uplatnený nárok na primerané zadosťučinenie), súd prvej inštancie ustálil, že im patrí nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Neúspech žalobcov v časti určenia neprijateľných podmienok podľa názoru súdu nemal v tomto konaní žiaden vplyv na rozhodnutie o výške nároku na náhradu trov konania, nakoľko samotné úverové zmluvy vyhodnotil ako neplatné.

7. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) C. s. p. v rozsahu výrokov I., II., III. a IV. a ďalej výrokov IX. a X a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch zamietol a priznal mu právo na náhradu trov právneho zastúpenia 100 % eventuálne žiadal rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov

jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súd prvej inštancie nesprávne a na základe nepreskúmateľných dôvodov dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu jednotlivých zmlúv, súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu a neodôvodnenému záveru o nároku na finančné zadosťučinenie. Namietal, že súd prvej inštancie v odôvodnení skonštatoval, že jednotlivé zmluvy o revolvingovom úvere (č. 8100029256, č. 8100028864, č. 8100036910, č. 8100036911) nemajú písomnú formu, pretože nebolo preukázané, že po podaní žiadosti o úver v tom - ktorom prípade úveru žalobcovia neodsúhlasili podmienky schváleného úveru po schválení poskytnutia úveru žalovaným. Závery súdu prvej inštancie považoval po skutkovej i po právnej stránke za nepreskúmateľné, pretože súd prvej inštancie neuviedol, pre aké skutočnosti dospel k záveru o neuzavretí jednotlivých zmlúv. Vznik každej zmluvy vyžaduje dohodu o podstatných prvkoch zmluvy, ktorými v prípade úverovej zmluvy sú úver, počet splátok a výška splátky. Iné požiadavky, aj tie, ktoré sú dané zákonom č. 258/2001 Z. z., resp. 129/2010 Z. z., nie sú podmienkou pre vznik zmluvy (pretože oba uvedené zákony s náležitosťami v ňom uvedenými nespájajú vznik zmluvy, ale bezúročnosť úveru). To znamená, že pre záver o nevzniknutí zmluvy (pre neprijatie návrhu na jej uzavretie) je nutné vychádzať z toho, aké podmienky pre vznik úverovej zmluvy sa vyžadujú. Tie určuje Obchodný zákonník. Súd prvej inštancie nedospel k záveru, že by na týchto podmienkach vyžadovaných pre vznik úverovej zmluvy sa strany nedohodli.

8. V nadväznosti na to tvrdil, že rozhodnutie súdu o bezúročnosti úverov označených vo výrokovej časti rozsudku sú nepostačujúce pre vydanie napádaného rozhodnutia. V súvislosti s jednotlivými náležitosťami, ohľadne ktorých síce z rozsudku nevyplýva úplne nič, považoval za nutné uviesť, že rozhodovacia prax napríklad vo vzťahu k RPMN prijala záver o nedohodnuteľnosti tejto náležitosti vyžadovanej pre to, aby bolo možné požadovať úroky a poplatky (podobne uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/839/2016, zo dňa 29.6.2016). Keďže z napadnutého rozsudku nevyplývajú také dokázané skutočnosti, ktoré by umožňovali záver o nedodržaní písomnej formy jednotlivých zmlúv, potom výroky I. až IV. nemajú opodstatnenie vo vykonanom dokazovaní a v prijatých právnych záveroch.

9. Vo vzťahu k výroku o priznaní finančného zadosťučinenia mal za to, že súd prvej inštancie v napádanom rozsudku neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré mal na základe dokazovania preukázané a ktoré zakladajú nárok na finančné zadosťučinenie v sume 1.000 eur. Z napádaného rozsudku nevyplýva, na základe akých skutkových a právnych okolností mal súd prvej inštancie preukázané v prípade oboch žalobcov (keďže žalobca 2/ nebol dlžníkom, teda osobou ktorá by čerpala úver) splnenie zákonných podmienok pre priznanie nároku na finančné zadosťučinenie. Z rozsudku ani nevyplývajú dôvody, v zmysle ktorých súd prvej inštancie mal osvedčené splnenie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ani dôvody a skutočnosti, ktoré by mali odôvodniť výšku finančného zadosťučinenia. Súdom priznané finančné zadosťučinenie nebolo podľa obsahu a odôvodnenia rozsudku preukázané v konkrétnych skutkových okolnostiach, argumentačne nie je podložené a v rozsudku takým spôsobom a v rozsahu, ktorý by zodpovedal požiadavkám na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle hore označeného ustanovenia zákona. Z napádaného rozsudku nevyplýva, ako súd zvažoval (a aké) konkrétne skutkové okolnosti, podľa ktorých dospel k sume 1.000 eur.

10. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že odvolanie žalovaného považujú za nedôvodné a účelové a to najmä s ohľadom na tvrdenia žalovaného, že súd prvej inštancie v odôvodnení na základe z rozsudku nevyplývajúcich dôkazných skutočností umožňujúcich záver o nedodržaní písomnej formy jednotlivých zmlúv skonštatoval, že jednotlivé zmluvy o revolvingovom úvere nemajú písomnú formu, pretože nebolo preukázané, že po podaní žiadosti o úver žalobcovia neodsúhlasili podmienky schváleného úveru po jeho schválení žalovaným a tvrdenia, že závery súdu nie sú skutkovo ani právne preskúmateľné, pretože súd neuviedol, pre aké skutočnosti dospel k záveru o neuzavretí jednotlivých zmlúv. Uviedli, že podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, na čo poukázal aj súd prvej inštancie v odseku 29 napadnutého rozsudku. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (formuláre, ktoré sú zároveň v zmysle všeobecných zmluvných dojednaní žalovaného zmluvami o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu) žalobcovia podpísali v čase, kedy žiadosti, resp. zmluvy vôbec neobsahovali údaje o schválenom úvere, nakoľko tieto žalovaný ako veriteľ do zmlúv (odsek 6) dopĺňal až následne, pri ich podpise. Mali za to, že záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nie je takéto zmluvy bez akýchkoľvek pochybností možné považovať za riadne a platne uzavreté, je potrebné považovať za vecne správny, pričom obdobný názor zastáva aj rozhodovacia prax odvolacích

súdov, na ktorú súd prvej inštancie poukázal. Považovali za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie k uvedenému záveru dospel najmä z dôvodov, že v čase podpisu zmlúv nebol revolvingový úver vrátane revolvingu dostatočne individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami vyžadovanými zákonom č. 258/2001 Z. z. a č. 129/2010 Z. z., žiadna zo zmlúv v zmysle uvedeného nespĺňala náležitosti stanovené pre jej platné uzatvorenie, nakoľko žalobcovia nemali pri postupe žalovaného žiadnu možnosť podstatné náležitosti zmlúv ovplyvniť a jednotlivé zmluvy je tak potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti, pričom cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedeného je záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov poskytnutých žalovaným žalobcom na základe jednotlivých zmlúv odôvodnený najmä absenciou ustanovených zákonných náležitostí, na ktoré poukázali, nutné považovať za správny, z čoho vyplýva, že účelové tvrdenia žalovaného o dodržaní písomnej formy a nedostatočnom odôvodnení skutočností, na základe ktorých súd prvej inštancie dospel k vyššie uvedenému záveru, nemajú oporu v zákonných ustanoveniach a rovnako ani v rozsiahlej rozhodovacej praxi súdov. Za rovnako zavádzajúce považovali označenie napadnutého rozsudku za nepreskúmateľný a nedostatočne odôvodnený. Keďže zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne v § 11 ako dôsledok porušenia uvedených povinností stanovených v § 9 predmetného zákona uvádza bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pričom súd prvej inštancie mal v zmysle vykonaného dokazovania za preukázané, že podstatné náležitosti vyžadované na platné uzavretie zmlúv v čase ich podpisu zo strany žalobcov absentovali, pričom žalovaný túto skutočnosť v konaní žiadnym spôsobom nevyvrátil, nie je žalobcom známe, akým relevantnejším spôsobom je potrebné uvedenú skutočnosť odôvodňovať.

11. Nesúhlasili s tvrdením žalovaného, že nárok na finančné zadosťučinenie nebol preukázaný a súdom prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku argumentačne podložený dôvodmi, v zmysle ktorých súd prvej inštancie dospel k záveru, že sú splnené podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako ani dôvodmi a skutočnosťami odôvodňujúcimi jeho súdom stanovenú výšku. Zhodne s odôvodnením súdu prvej inštancie uviedli, že vyžadovanými predpokladmi na priznanie finančného zadosťučinenia sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti a ich spôsobilosť priviesť spotrebiteľovi ujmu. Z uvedeného znenia zákonného ustanovenia je zrejmé, že je právne irelevantné, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla. Hypotéza normy síce vyžaduje iba možnosť vzniku ujmy spôsobenej porušením práv alebo povinností, v konkrétnom prípade žalobcov je však nesporný aj skutočný vznik ujmy, nakoľko žalovanému splatili (a to najmä prostredníctvom zrážok zo mzdy na základe neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy) sumu vysoko prevyšujúcu sumu poskytnutých prostriedkov zo strany žalovaného v zmysle jednotlivých úverových zmlúv a suma 1.000 eur je v uvedenom prípade s ohľadom na finálnu sumu inkasovanú žalovaným a do právoplatnosti rozhodnutia permanentným stavom neistoty, obáv o výšku dlhu, jeho narastanie, stresom z uplatňovania zmluvných podmienok, ktoré považujú za nemorálne. S ohľadom na sumy priznávané v zmysle rozhodovacej praxe v obdobných prípadoch mali za to, že priznanú čiastku finančného zadosťučinenia je potrebné považovať za primeranú povahu a rozsahu porušenia práv žalobcov, zodpovedajúcu svojmu účelu, ktorým je poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcom (spotrebiteľom) nepredstavuje v uvedenej výške neopodstatnené, resp. neprimerané obohacovanie sa. Tvrdenie o absencii skutočností, na základe ktorých súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku priznal žalobcom primerané finančné zadosťučinenie považujú za vykonštruované a účelové, nakoľko v odseku 31 napadnutého rozsudku sa uvádzajú skutočnosti, na základe ktorých súd prvej inštancie žalobcom priznal uplatnený nárok; boli názoru, že uvedený spôsob je vzhľadom na zákonné požiadavky ustanovené v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. plne postačujúcim.

12. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C. s. p.) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, vychádzajúc z § 384 ods. 1 C. s. p. prejednal odvolanie žalovaného podľa § 385 ods. 1 C. s. p. na pojednávaní konanom dňa 28.9.2021, na ktorom v potrebnom rozsahu zopakoval dokazovanie listinami za súčasného splnenia podmienok podľa § 204 C. s. p. veľa za bodkočiarkou; vyzval strany, aby sa vyjadrili aj k použitiu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, § 2 písm. c), písm. d), písm. e), § 4 ods. 2 písm. g), písm. j), zákona č. 258/2001 Z. z., § 2 písm. g), písm. i), § 9 ods. 2 písm. f), písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je že v napadnutých výrokoch vecne správny, preto ho v súlade s § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

13. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom k 5.5.2010 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) na účely tohto zákona sa rozumie

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nespĺnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

14. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí (okrem iných stanovených náležitostí) obsahovať

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a) , b), d) až j),

k) a 1), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 14.4.2011 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä

poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem iných stanovených náležitostí) tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Z obsahu žiadosti/zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru č. 8100029256 a č. 8100028864 podpísanej žalobcami dňa 3.5.2010, bod 5 - údaje o požadovanom úvere vyplýva, že obsahom žiadosti o úver bol úver v sume 1.500 eur, počet splátok 42, splatnosť 12. deň v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eura, celkové náklady spotrebiteľa 1.875,54 eura, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 48,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eura, zmluvná odmena revolvingu 1.138,04 eura, predpokladaná RPMN revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Z bodu 6 - údaje o schválenom úvere vyplýva, že úver bol žalovaným schválený v sume 1.500 eur, počet splátok 42, splatnosť 12. deň v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eura, celkové náklady spotrebiteľa 1.875,54 eura, RPMN 68,48 % (pri zmluve č. 8100028864 je RPMN 68,30 %), ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 48,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eura, zmluvná odmena revolvingu 1.138,04 eura, predpokladaná RPMN revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Žalobcovia podľa revolvingovej zmluvy zaplatili odplatu za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru v sume 215,75 eura, splatnej dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby, ktorú odplatu si žalovaný započítal voči schválenej výške úveru.

22. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8100036910 a č. 8100036911 podpísanej žalobcami dňa 12.4.2011, bod 5 - údaje o požadovanom úvere vyplýva, že

obsahom žiadosti bol úver v sume 1.500 eur, počet splátok 42, splatnosť 12. deň v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eura, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 44,86 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eura, celková čiastka revolvingu 1.928,88 eura, predpokladaná RPMN 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Z bodu 6 - údaje o schválenom úvere vyplýva, že úver bol žalovaným schválený v sume 1.500 eur, počet splátok 42, splatnosť 12. deň v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eura, RPMN 69,79 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 44,86 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eura, zmluvná odmena revolvingu 1.928,88 eura, predpokladaná RPMN revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Žalobcovia podľa revolvingovej zmluvy zaplatili aj odplatu za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru v sume 215,75 eura, splatnej dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby, ktorú odplatu si žalovaný započítal voči schválenej výške úveru.

23. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere [§ 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., resp. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z.] sa veriteľ (tu žalovaný) zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi (tu žalobcovia) spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom; uvedená definícia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak určuje podstatné náležitosti tejto zmluvy, za ktorú možno nepochybné považovať aj tie zmluvy, ktoré boli uzavreté medzi stranami sporu. Pre vznik revolvingovej zmluvy bola potom rozhodujúca dohoda o jej podstatných častiach, čo predpokladalo okrem označenia zmluvných strán i záväzok žalovaného poskytnúť žalobcom peňažné prostriedky v dohodnutej sume a korešpondujúci záväzok žalobcov tieto prostriedky, spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom, žalovanému vrátiť. Na rozdiel od súdu prvej inštancie je odvolací súd názoru, že tieto náležitosti boli obsiahnuté v písomnej forme v žiadosti o poskytnutie úveru/zmluve o revolvingovom úvere, ktorá bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, a preto táto zmluva spĺňala zákonom vyžadovanú písomnú formu podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. pri zmluvách č. 8100029256 a č. 8100028864, resp. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. pri zmluvách č. 8100036910 a č. 8100036911.

24. Možno prisvedčiť odvolacej argumentácii žalovaného, že hodnota RPMN nie je takou náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali jej účastníci konsenzuálne dohodnúť, nakoľko zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom podľa matematického vzorca stanoveného zákonom č. 258/2001 Z. z. resp. zákonom č. 129/2010 Z. z. (viď príloha č. 2 citovaných zákonov). Ak sa účastníci zmluvy dojednali na sume úveru, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru, ostatných nákladoch úveru, ako aj na celkovej čiastke, ktorú mali žalobcovia žalovanému vrátiť, vykonal sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistenú hodnotu uviedol veriteľ do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie. Odvolací súd preto konštatuje, že zmluvné strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere v písomnej forme, keď žalobcovia predložili písomný návrh (žiadosť) na uzavretie zmluvy, ktorý žalovaný akceptoval v podstatných častiach.

25. Zároveň však odvolací súd uvádza, že zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100036910 a č. 8100036911 neobsahujú všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne podľa písm. f) ktorý vyžaduje, aby bola v zmluve uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, resp. zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100029256 a č. 8100028864 neobsahujú všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., konkrétne podľa písm. g) ktorý vyžaduje, aby bola v zmluve uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v § 9 ods. 2 a zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v § 4 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti musí spotrebiteľská zmluva obsahovať a tak explicitné ustanovenie, akým je § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z., cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať. Termín konečnej splatnosti a ani doba trvania zmluvy v zmluvách o revolvingovom úvere nie je uvedený a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v predmetných zmluvách je uvedený len počet splátok (42), periodicita splácania (mesačne, 12. deň) a úplne absentuje uvedenie dátumu prvej splátky; a tak, keďže nie je zrejмый dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť ani dobu trvania zmluvy. Sporové strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, v ktorých tento údaj vyslovene absentuje a nemôže byť nahradený ani Oznamením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi podľa čl. 2.2 úverových zmlúv, nakoľko Oznamenie o schválení úveru dlžníkovi nerešpektuje zákon o

spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje písomnú formu. Absencia tejto náležitosti potom opodstatňuje záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. pri zmluvách č. 8100029256 a č. 8100028864 a podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. pri zmluvách č. 8100036910 a č. 8100036911.

26. Odvolací súd ďalej uvádza, že poskytnuté úvery je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. pri zmluvách č. 8100029256 a č. 8100028864 a podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. pri zmluvách č. 8100036910 a č. 8100036911 aj z dôvodu, že neobsahujú správny údaj o RPMN. RPMN určuje percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za obdobie jedného roka v súvislosti s úverom, či pôžičkou, ich správou a ďalšími výdavkami spojenými s ich čerpaním, teda všetky náklady, ktoré sú s tou - ktorou pôžičkou spojené. RPMN teda v sebe zahŕňa všetky náklady spojené a pôžičkou, či úverom - napr. poplatky za uzatvorenie zmluvy, za správu úveru, za prevody peňažných prostriedkov, za poistenie schopnosti splácať a pod. RPMN je číslo, ktoré umožní spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovanej pôžičky, či úveru.

27. Z obsahu uzavretých zmlúv vyplýva, že ich súčasťou bola aj dohoda, podľa ktorej žalobcovia mali zaplatiť odplatu za poskytnutie služby, spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru v sume 215,75 eura, splatnej dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby, t. j. dňom uzatvorenia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú odplatu mal žalovaný započítať voči schválenej výške úveru. Žalobcovia už v podanej žalobe tvrdili, že žalovaný reálne poskytol žalobcom úver v sume nižšej ako dohodnutej, poníženej o zaplatený poplatok 215,75 eura, t. j. v sume 1.284,25 eura. Ak by sa aj na takto uzatvorenú dohodu o poskytnutí služby nazeralo ako na platné dojednanie (nie ako na neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku, v dôsledku čoho by započítanie nebolo platné), potom je zrejmé, že odplatu „za službu“ vo výške 215,75 eura, ktorú si žalovaný vyúčtoval i napriek snahe žalovaného navodiť dojem „samostatného dojednania“, nie je možné hodnotiť ako nezávislé od uzavretej zmluvy, pretože predmetné dojednanie je nepochybne spojené s poskytnutím úveru a teda aj poplatok za poskytnutie tejto „služby“, je poplatkom spojeným s poskytnutým úverom [§ 2 písm. c), písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z., § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.]. Ak potom žalovaný inkasoval v súvislosti s poskytnutým úverom od žalobcov 215,75 eura, bol povinný zaplatenie tohto poplatku zahrnúť do nákladov spojených s úverom. Tým, že tento poplatok nezahrnul do celkových nákladov spojených s poskytnutým úverom, pretože z obsahu zmlúv ani pripojených listinných dôkazov o výpočte RPMN to nevyplýva, výška RPMN nebola určená správne. Správna výška RPMN musí byť v zmluve uvedená preto, lebo iba správne určená výška RPMN umožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť reálnu predstavu o poskytovanom úvere zodpovedajúcu skutočnosti.

28. Na uvedenom základe odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie dospel k záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov, i keď na základe iných dôvodov.

29. K námietke žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie je v časti priznávajúcej žalobcom nárok na primerané finančné zadostučinenie nepreskúmateľný, odvolací súd uvádza, že v prípade nepreskúmateľnosti rozsudku ide o takú vlastnosť rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavuje tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci. Je síce pravdou, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, čo vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP, avšak táto judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, vrátane takého, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Súd musí odpovedať na podstatné a právne významné skutočnosti a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie ich existencie, inak by sa dostal mimo limitov práva na spravodlivý proces, ktorý proces je chránený nielen čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale i čl. 6 ods. 1 Dohovoru s tým, že súčasťou obsahu týchto základných práv je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na relevantné právne a skutkovo súvisiace otázky vo väzbe s predmetom konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 119/2009, III. ÚS 95/2006, III. ÚS 260/2006).

30. Preskúmaním tejto časti odvolacieho argumentu žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie

rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, aké úvahy, kritériá a okolnosti prejednávanej veci viedli súd prvej inštancie k priznaniu finančného zadosťučinenia v sume 1.000 eur. Závery súdu prvej inštancie nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti splňa požiadavky zákonného ustanovenia § 220 ods. 2 C. s. p. týkajúce sa náležitostí odôvodnenia rozsudku. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv účastníka konania (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 165/2011).

31. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že predpokladom pre priznanie nároku na finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je, že spotrebiteľ na súde ú s p e š n e u p l a t n í porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. V súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Najvyšší súd SR už v rozhodnutí zo 14.9.2016, sp. zn. 6 Cdo 389/2015 a tiež v rozhodnutí z 28.3.2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018 uviedol, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle cit. ustanovenia potom treba rozumieť to, že súd judikuje (prizná) v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti (porovnaj tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30.1.2019, sp. zn. 6 Cdo 127/2017). Podmienka úspešnosti v konaní je potom splnená len vtedy, ak súd vydal meritórne rozhodnutie vo veci samej, ktorým záväzným spôsobom vyriešil spor medzi stranami a žalobou uplatnený nárok posúdil podľa hmotného práva.

32. A pretože súdne rozhodnutie, ktorým súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, je zákonným predpokladom priznania finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pre rozhodnutie súdu je rozhodujúca právna úprava účinná v čase, kedy spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia vzniklo. Súd prvej inštancie na vec nesprávne aplikoval znenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom do 9.6.2013, preto odvolací súd na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 28.9.2021 vyzval strany k použitiu § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 10.6.2013. Použitie nesprávnej právnej normy z hľadiska jej časovej pôsobnosti však v danom prípade nemalo žiaden vplyv na správnosť dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie vyhovel žalobe aj v časti nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

33. S poukazom na vyššie uvedené interpretačné a právne východiská, tak neboli skutočnosti uvádzané žalovaným ďalej spôsobilé zmeniť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, ktorými určil, že úvery poskytnuté žalobcom žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov a žalobcom priznal finančné zadosťučinenie v sume 1.000 eur.

34. Na uvedenom základe odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III., IV. týkajúcich sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, v napadnutom výroku IX., ktorý sa týkal priznania primeraného zadosťučinenia a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcom priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mali vo veci plný úspech.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).